

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

L'Eucaristia, font i cimbal de la vida cristiana

En aquest diumenge de Corpus Christi us convido a fixar la nostra atenció en el gran sacrament de l'Eucaristia que, com ensenya el Concili Vaticà II, és «font i cimbal de tota la vida cristiana» (LG 11). «Els altres sacraments, com d'altra banda tots els ministeris eclesíastics i les obres d'apostolat, estan estretament connexos amb la sagrada Eucaristia i s'hi encaminen. En efecte, en la santíssima Eucaristia hi ha inclòs tot el bé espiritual de l'Església, és a dir, Crist mateix, la nostra Pasqua» (PO 5).

Això explica perquè, a més a més de la celebració del Dijous Sant, el calendari cristià hagi volgut incloure una festivitat que és d'adoració, exaltació i gratitud per la presència real de la persona de Jesucrist en el sacrament eucarístic. Anys enrere, com ho recordareu, aquesta festa se celebrava el dijous, i d'aquí va néixer la dita que Corpus Christi era un dels tres dijous «que llueixen més que el sol». Però ara, per raons de racionalitat i de continuïtat del calendari laboral, el Corpus Christi, a casa nostra, ha estat traslladada al diumenge.

Corpus Christi és, doncs, temps de pregària, temps d'adoració del Santíssim Sacrament. Aquest és el seu sentit i la seva justificació essencial, expressada en una breu invocació en llatí que diu així: «*Adoremus in aeternum Sanctissimum Sacramentum*»; és a dir: «Adorem eternament el Santíssim Sacrament». Hi ha un text litúrgic —atribuït a sant Tomàs d'Aquino— que comença amb aquestes paraules: «*Adoro te devote, latens Deitas / quae sub his figuris vere latitas / tibi se cor meum totum subiicit / quia te contemplans totum deficit*», que en català diu: «Us adoro devotament, oh Déu amagat, veritablement ocult sota aquestes aparences. A vós se sotmet del tot el meu cor, perquè contemplant-vos, tot és insuficient.»

I el text, molt profund, expressa la impossibilitat de captar amb arguments racionals el misteri de la presència de Déu en l'Eucaristia, suplerta només per la fe: «La vista, el gust, el tacte s'equivoquen en jutjar de Vós, però només l'oïda és suficient per a creure amb ferma; crec tot allò que ha dit el Fill de Déu: res no és més veritable que aquesta paraula de veritat. A la Creu només s'amagava la divinitat, però aquí (en el sacrament eucarístic) també s'amaga la humanitat; però creient i confessant ambdues coses, demano el que demana el lladre penedit.»

Corpus és també temps de solidaritat. Ja l'Església antiga va unir estretament la celebració de l'Eucaristia i l'ajuda als pobres, als necessitats. Per això mateix s'ha mantingut aquesta tradició valuosa i el Corpus Christi coincideix amb el Dia de la Caritat. És el dia que Càritas dóna compte dels seus treballs i demana l'ajuda dels cristians en la col·lecta que es fa a tots els temples a favor de les obres de Càritas.

La nostra diòcesi ja disposa d'una organització de Càritas pròpia i autònoma respecte a la de Barcelona, amb la que hem treballat conjuntament aquests primers anys de la vida diocesana. És una col·laboració digna d'agrair, que ha redundat en un servei constant als pobres. Seguim, doncs, treballant intensament en els programes que té la nostra Càritas. El meu sincer agraïment a tots aquells que hi treballen, als qui li aporten la seva col·laboració com a voluntaris i als qui la fan possible amb els seus donatius i ajuts.

Càritas és obra d'Església, Càritas és Església. No ho oblidem mai.

ENTREVISTA

Fer visible la Bíblia

JAUME FONTBONA

«Cal que el llibre que conté la paraula de Déu tingui un lloc visible i d'honor en el temple cristià» (*Verbum Domini*, 68). En aquesta línia, l'Associació Bíblica de Catalunya i el Centre de Pastoral Litúrgica (www.cpl.es) han fet una nova edició de la Sagrada Escripura, que han anomenat *Bíblia de la Comunitat* (BCom), perquè qualsevol comunitat pugui posar-la al centre de la seva existència i convivència. El text és de la BCI i compta amb 21 il·lustracions de l'artista Perico Pastor. Mn. Jaume Fontbona és president del CPL.

Per què es crea i quina novetat aporta aquesta edició?

La centralitat de la Paraula s'ha de fer visible com ho és el Santíssim Sagrament. I millor fer-ho simultàniament. És una idea suggerida per Benet XVI. Per això, té tres trets que la fan singular: el format gran, les il·lustracions i el text.

És curiós que un agnòstic com Perico Pastor hagi dibuixat ja quatre Bíblies...

La Bíblia sempre impacta i no deixa ningú indiferent. Pastor l'ha llegida de dalt a baix i n'ha quedat tocat. Així les il·lustracions acompanyen bé la força del text. La paraula de Déu apareix amb molta força, la del text i la de la il·lustració. La fe es fa relat i també imatge.

En què ajudarà i per a qui està pensada?

Per a les celebracions de la Paraula i les vetlles de pregària entorn de la Paraula. I a la catequesi, amb la seva so-la presència, els infants copsaran la centralitat de la Paraula. Les persones que s'acosten a la capella del Santíssim trobaran la Paraula per a ser llegida, meditada, contemplada i pregada. A les nostres llars pot servir perquè els qui hi viuen resin amb la paraula de Déu i es preparin a rebre-la com a aliment en l'Eucaristia.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Servir la comunitat

Diumenge al matí. Arribo a la parròquia d'un barri. Em dispenso a substituir-ne el rector, pendent de passar pel quiròfan, en la missa de les nou del matí. Feia anys que no entrava en aquella església. Sorpren la netedat i l'ordre dominant en totes les dependències. Les cartelleres abunden en informació actualitzada. Un grup de seglars i una religiosa que tenen cura d'aquesta celebració em posen al corrent. Cadascú m'exposa la seva responsabilitat: direcció de cants, interpretació de la música a l'orgue, recerca de lectors, control de megafonia, elaboració i gestió del *powerpoint*, organització de la recaptació, sagristia i preparació de l'altar... Comença la celebració amb una assistència notable. El ritme és àgil. Tothom sap quan ha d'intervenir i ho fa amb un cert domini del servei encomanat. La participació en els cants és nodrida. Tot i ser aliè a la comunitat parroquial, em sento acollit i esperonat. Convocats per Jesús, estem celebrant el diumenge i ho fem amb joia, sense perdre el sentit profund de la trobada. És una comunitat que celebra la fe i que implica els seus membres. Després m'assabento que, entorn d'un actiu consell par-

roquial, funciona un grup de Càritas, de litúrgia, de formació, d'economia...

Aquesta comunitat parroquial no és única. Són moltes més, situades arreu, les que han aconseguit una implicació dels laics i les laiques que les integren. Bona tasca la dels seus pastors, promovent i animant aquesta participació. Bona resposta la del laicat, que se sent cridat a col·laborar amb els pastors per servir la comunitat, per donar-li vitalitat i fer-la créixer, aportant el bon fer de cadascú, segons les necessitats i crides del moment, la pròpia vocació i les aptituds i els dons personals. Un testimoni de fe, de resposta a les exigències de la fe, i de lliurament a la comunitat que esdevé treball pel Regne. Un acte d'amor que té el centre i l'ànima en l'eucaristia i que depèn de la unió personal i comunitària amb Crist. «Més aviat, mantenint-nos en la veritat i en l'amor, creixem en tot vers el Crist, que és el cap. Per ell, tot el cos es manté unit harmoniosament gràcies a tota mena de junctures que el sostenen; així, d'acord amb l'energia distribuïda segons la mesura de cada membre, tot el cos va creixent i edificant-se en l'amor» (Ef 4, 15-16).

SER PADRES

El mito de la familia instantánea

DR. PAULINO CASTELLS

Pediatra, neurólogo y psiquiatra

Crecer con padres separados

Plataforma Editorial

La creación de una nueva familia por una persona separada o divorciada crea situaciones potencialmente delicadas e incluso conflictivas, al unir hijos de diversos matrimonios que no tienen entre ellos vínculos de sangre.

Habitualmente, los hijos van más lentos que los padres en la construcción de sus relaciones mutuas con los nuevos hermanos y con el nuevo padre. Razones tienen, ya que poco menos que súbitamente, un día se encuentran con unos padres nuevos, a los que deben obediencia, respeto y cariño. Durante un tiempo, más o menos largo según sea la personalidad de cada hijo, el nuevo adulto y los nuevos niños incorporados a la familia estarán finalmente observados y escudriñados por ojos infantiles. En ambas partes de la

familia reconstruida habrá curiosidad de mutuo conocimiento.

Así, amigo lector, es fácil entender que todo este proceso de creación de vínculos precisa su tiempo y no se puede realizar de manera instantánea. Lo erróneo es forzar unas relaciones basadas en el desconocimiento mutuo que, luego, demostrarán ser ficticias. En otras palabras: no porque varias personas estén juntas bajo un mismo techo ya forman una familia. No existe, por tanto, la *familia instantánea*. Es un mito a erradicar.

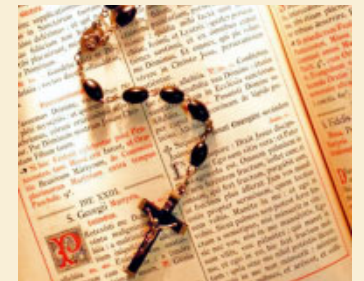
Y ahora le brindo un consejo importante para armonizar las dos partes de la familia en una nueva estructura familiar: hacer a los hijos partícipes de la historia de cómo se llegó a formar la nueva pareja.

Lectures missa diària i santoral

8. ■ Dilluns (□ Tortosa) (litúrgia hores: 2a setm.) [2Co 1,1-7 / Sl 33 / Mt 5,1-12]. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. ■ Dimarts [2Co 1,18-22 / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església. Sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

10. ■ Dimecres [2Co 3,4-11 / Sl 98 / Mt 5,17-19]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. ■ Dijous [Ac 11,21b-26; 13,1-3 / Sl 97 / Mt 5,20-26]. Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí. Santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858). St. Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alicia, vg. cistercenca.

12. □ Divendres [Os 11,1.3-4. 8c-9 / Sl: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / Ef 3,8-12.14-19 / Jn 19,31-37]. El Sagrat Cor de Jesús. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. □ Dissabte [2Co 5,14-21 / Sl 102 / Lc 2,41-51]. L'Immaculat Cor de Maria. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció. Sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquil·lina, vg.

14. ■ † Diumenge vinent, XI de durant l'any (litúrgia hores: 3a setmana) [Ez 17,22-24 / Sl 91 / 2Co 5,6-10 / Mc 4,26-34]. Sant Eli-seu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

EL COS I LA SANG DE CRIST

Lectura el llibre del Èxode (Ex 24,3-8)

En aquell temps, Moisès anà a comunicar al poble tot el que el Senyor li havia dit i tot el que havia ordenat. El poble sencer, a una sola veu, respongué: «Farem tot el que diu el Senyor». Moisès escriví totes les paraules del Senyor, i l'endemà, de bon matí, erigí un altar al peu de la muntanya i plantà dotze pedres, per les dotze tribus d'Israel. Després encomanà als joves del poble d'Israel que oferissin víctimes en holocaust i immolassin vedells al Senyor com a víctimes de comunió. Ell recollí en gibrells la meitat de la sang, i amb l'altra meitat aspergí l'altar. Després prengué el document de l'aliança i el llegí al poble en veu alta. El poble respongué: «Farem tot el que diu el Senyor, l'obedirem en tot». Llavors Moisès aspergí el poble amb la sang i digué: «Aquesta és la sang de l'aliança que el Senyor fa amb vosaltres d'acord amb les paraules escrites aquí.»

Salm responsorial (115)

R. *Invocant el nom del Senyor, alçaré el calze per celebrar la salvació.*

¿Com podria retornar al Senyor / tot el bé que m'ha fet? / Invocant el seu nom, alçaré el calze / per celebrar la salvació. R.

Al Senyor li doldria / la mort dels qui l'estimen. / Ah, Senyor, sóc el vostre servent, / ho sóc des del dia que vaig néixer. / Vós em trencareu les cadenes. R.

Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el vostre nom, / compliré les meves promences, / ho faré davant del poble. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 9,11-15)

Crist ha vingut com a gran sacerdot del món renovat que ara comença. Ha entrat una vegada per sempre al lloc sant, passant per un tabernacle més gran i més perfecte, no fet per mans d'homes, ja que no pertany al món creat; i no s'ha servit de la sang de bocs i de vedells, sinó que amb la seva pròpia sang ens ha redimit per sempre. Segons la Llei de Moisès, la sang dels bocs i dels vedells i la cendra de la vedella, aspergida sobre els qui estaven contaminats, purificava i santificava exteriorment. Ara però, Crist s'ha ofert ell mateix a Déu, per l'Esperit Sant, com a víctima sense tara. Per això, i amb molta més raó, la sang del Crist ens purificarà de les obres que porten la mort, perquè puguem donar culte al Déu viu. El Crist, doncs, és mitjancer d'una nova aliança, perquè ha mort en rescat de les culpes comeses sota la primera. Per ell, els qui eren cridats a l'herència eterna reben allò que Déu els havia promès.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 14,12-16.22-26)

El primer dia dels Àzims, quan la gent immolava l'anyell pasqual, els deixebles digueren a Jesús: «¿On voleu que anem a preparar-vos el lloc perquè puguem menjar l'anyell pasqual?» Ell envià dos dels seus deixebles amb aquesta consigna: «Aneu a la ciutat i us trobareu amb un home que duu una gerra d'aigua. Seguiu-lo, i allà on entri digueu al cap de casa: El mestre pregunta on l'allotjareu per poder menjar l'anyell pasqual amb els seus deixebles. Ell us ensenyarà dalt la casa una sala gran, arreglada amb estores i coixins. Prepareu-nos allà el sopar». Els deixebles se n'anaren. Arribant a la ciutat, ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit i prepararen el sopar pasqual.

I mentre menjaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí, els el donà i digué: «Preneu-lo: això és el meu cos». Després prengué el calze, digué l'acció de gràcies, els el donà i en begueren tots. I els digué: «Això és la meua sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes. Us ho dic amb tota veritat: Ja no beuré més d'aquest fruit de la vinya fins al dia que en beuré de novell en el Regne de Déu.»

Després de cantar l'himne, sortiren cap a la muntanya de les Oliveres.

Lectura del libro del Èxodo (Ex 24,3-8)

En aquellos días, Moisès bajó y contó al pueblo todo lo que había dicho el Señor y todos sus mandatos; y el pueblo contestó a una: «Haremos todo lo que dice el Señor.»

Moisés puso por escrito todas las palabras del Señor. Se levantó temprano y edificó un altar en la falda del monte, y doce estelas, por las doce tribus de Israel. Y mandó a algunos jóvenes israelitas ofrecer al Señor holocaustos, y vacas como sacrificio de comunión. Tomó la mitad de la sangre, y la puso en vasijas, y la otra mitad la derramó sobre el altar. Después, tomó el documento de la alianza y se lo leyó en alta voz al pueblo, el cual respondió: «Haremos todo lo que manda el Señor y lo obedeceremos.» Tomó Moisés la sangre y roció al pueblo, diciendo: «Ésta es la sangre de la alianza que hace el Señor con vosotros, sobre todos estos mandatos.»

Salmo responsorial (115)

R. *Alzaré la copa de la salvación, invocando el nombre del Señor.*

¿Cómo pagaré al Señor / todo el bien que me ha hecho? / Alzaré la copa de la salvación, / invocando su nombre. R.

Mucho le cuesta al Señor / la muerte de sus fieles. / Señor, yo soy tu siervo, hijo de tu esclava; / rompiste mis cadenas. R.

Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando tu nombre, Señor. / Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Hb 9,11-15)

Hermanos: Cristo ha venido como sumo sacerdote de los bienes definitivos. Su tabernáculo es más grande y más perfecto: no hecho por manos de hombre, es decir, no de este mundo creado. No usa sangre de machos cabríos ni de becerros, sino la suya propia; y así ha entrado en el santuario una vez para siempre, consiguiendo la liberación eterna. Si la sangre de machos cabríos y de toros y el rociar con las cenizas de una becerra tienen poder de consagrar a los profanos, devolviéndoles la pureza externa, cuánto más la sangre de Cristo, que, en virtud del Espíritu eterno, se ha ofrecido a Dios como sacrificio sin mancha, podrá purificar nuestra conciencia de las obras muertas, llevándonos al culto del Dios vivo. Por esa razón, es mediador de una alianza nueva: en ella ha habido una muerte que ha redimido de los pecados cometidos durante la primera alianza; y así los llamados pueden recibir la promesa de la herencia eterna.

✠ Lectura del santo evangelio según san Marcos

(Mc 14,12-16.22-26)

El primer día de los Ázimos, cuando se sacrificaba el cordero pascual, le dijeron a Jesús sus discípulos: «¿Dónde quieres que vayamos a prepararte la cena de Pascua?»

Él envió a dos discípulos, diciéndoles: «Id a la ciudad, encontraréis un hombre que lleva un cántaro de agua; seguidlo y, en la casa en que entre, decidle al dueño: "El Maestro pregunta: ¿Dónde está la habitación en que voy a comer la Pascua con mis discípulos?" Os enseñará una sala grande en el piso de arriba, arreglada con divanes. Preparadnos allí la cena.» Los discípulos se marcharon, llegaron a la ciudad, encontraron lo que les había dicho y prepararon la cena de Pascua. Mientras comían, Jesús tomó un pan, pronunció la bendición, lo partió y se lo dio, diciendo: «Tomad, esto es mi cuerpo.» Cogiendo una copa, pronunció la acción de gracias, se la dio, y todos bebieron. Y les dijo: «Ésta es mi sangre, sangre de la alianza, derramada por todos. Os aseguro que no volveré a beber del fruto de la vid hasta el día que beba el vino nuevo en el reino de Dios.»

Después de cantar el salmo, salieron para el monte de los Olivos.

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

L'Eucaristia, és ferment d'amor i d'unitat

«L'Eucaristia, si bé constitueix la plenitud de la vida sacramental, no és un premi per als perfectes sinó un generós remei i un aliment per als febles» (Papa Francesc). La nostra fe no és un art sense aliment. El pa i el vi són els signes que el Crist és present en la seva Església. El pa i el vi alimenten els creients, enforteixen la comunitat i són un tast de la futura festa sense fi. En el pa i el vi se'ns ofereix el Crist i ens reconcilia amb Déu. El pa i el vi, el Cos i la Sang de Crist que Déu ens dona perquè puguem donar-ne gràcies: el motiu de la nostra acció de gràcies (=eucaristia). Celebrem amb l'Eucaristia que Crist ens ha estimat fins a donar la seva vida per nosaltres.

Quan Jesús veu que s'acosta la seva mort, s'acomia dels seus amics amb un àpat pasqual en comú: el Sopar i l'ofrena van units en l'Eucaristia; són un signe de perdó i de reconciliació que, a través de l'entrega de Jesús, omple de sentit pasqual la festa que celebrem. Estem invitats a compartir la festa de l'amor per nosaltres. Jesús es dona perquè estima i no espera altra cosa que corresponguem al seu amor. L'Eucaristia és ferment d'amor i d'unitat.

Jesús diu: «Això és la meua sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes» (literalment «per molts»). Aquesta expressió semítica no s'oposa a tots, sinó que pot significar «per tots que són molts»; és a dir, per tothom sense distinció. Nodrits amb el pa i el vi de l'Eucaristia, serem capaços de reproduir en nosaltres l'estil oblatiu del Crist, obedients a la seva paraula i amb el do de nosaltres mateixos en l'amor als germans. Tots els qui participen de l'Eucaristia estan units entre ells i estan cridats a formar l'únic poble de Déu. Els deixebles de Jesús hem de ser el nucli d'una comunitat que abraça tots els éssers humans. El pa i el vi de l'Eucaristia prolonguen l'eficàcia salvífica de la mort de Jesús i fan possible una nova relació dels homes entre ells i amb Déu.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 7, a les 19 h. Celebració de l'Eucaristia a la Catedral i Processó del *Corpus Christi*.

Dilluns 8, a les 11 h. Capítol d'eleccions al Carmel de la Torreta-la Roca del Vallès.

Divendres 12, a les 20 h. Eucaristia i Confirmacions a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell.

Dissabte 13, a les 12 h. Eucaristia amb la Comunitat del Cenacle a Fogars de Montclús.

Diumenge 14, a les 18 h. Eucaristia en el VII Aplec de Famílies al Santuari de la Salut.

gamans. A les 11 h, celebrà la Missa Estacional i saludà els feligresos. A les 13 h, celebrà la Missa Estacional a la Pquia. de Sta. Maria de Palau-Solità. La Visita continuà entre setmana.

Darrera Escola de Pregària per a joves d'aquest curs. El divendres 15 de maig, a la Catedral, Mons. Saiz Meneses presidí la darrera Escola de Pregària diocesana per a joves d'aquest curs. El fil conductor foren textos de santa Teresa de Jesús sobre la pregària.

Notícies

Visita Pastoral a Sant Genís de Plegamans i Santa Maria de Palau-Solità. Diumenge 26 d'abril, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, inicià la Visita Pastoral a la Pquia. de St. Genís de Ple-

Agenda

7è Aplec de Famílies. El diumenge 14 de juny, al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell. A les 11.30 h, acollida, gimcana familiar i mostra de

ACTUALITAT

Primera trobada «Som Càritas»

Més de 1.400 col·laboradors de Càritas s'aplegaren al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell el dia 16 de maig, en la primera trobada de Càritas Diocesana de Terrassa. Després de l'acollida actuà l'Esbart Dansaire de Rubí. El director general de Càritas Diocesana de Terrassa, Sr. Salvador Obiols, i l'alcalde de Sabadell, Sr. Joan Carles Sánchez, donaren la benvinguda als assistents. Seguiren cinc tallers simultanis sobre activitats de Càritas. Al migdia, Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa, acompanyat per un bon nombre de preveres. Després vingué el dinar de germanor amenitzat pel grup Bufanúvols.

Moviments Familiars. A les 13 h, Pregària a la Mare de Déu. A les 14 h, dinar (portar pic-nic). A les 16 h, animació infantil, tallers i presentació de la Trobada Mundial de les Famílies a Fíladèlfia. A les 18 h, celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe.

15è Aniversari de la mort de Mn. Francesc Cima. Dissabte 13 de juny, a les 12 h, Eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Gisclareny (Solsona).

Concert de Marata. Duo Cristian Magdalena (Cristian Chivu, violí i Magda-

lena Cristea, violoncel). Diumenge 14 de juny, a les 10 h, a Santa Coloma de Marata.

En la Pau de Crist

Sor María del Sagrado Corazón Per-nau i Llimós, monja dominica, morí el 18 de maig al Monestir de Sant Domènec de Sant Cugat del Vallès, als 88 anys d'edat i 59 de professió religiosa en l'Orde de Predicadors.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

La Eucaristía, fuente y cumbre de la vida cristiana

En este domingo de Corpus Christi os invito a fijar nuestra atención en el gran sacramento de la Eucaristía que, como enseña el Concilio Vaticano II, es «fuente y cima de toda la vida cristiana» (LG 11). «Los demás sacramentos, como también todos los ministerios eclesiales y las obras de apostolado están unidos a la Eucaristía y a ella se ordenan. La sagrada Eucaristía, en efecto, contiene todo el bien espiritual de la Iglesia, es decir, Cristo mismo, nuestra Pascua» (PO 5).

Esto explica que, además de la celebración del Jueves Santo, el calendario cristiano haya querido incluir una festividad que es de adoración, exaltación y gratitud por la presencia real de Jesucristo en el sacramento eucarístico. Años atrás, como se re-

cordará, esta fiesta se celebraba en jueves, y de ahí nació el dicho de que Corpus Christi era uno de aquellos tres jueves «que relucen más que el sol». Pero ahora, por razones de racionalidad y continuidad del calendario laboral, el Corpus Christi, entre nosotros, ha sido trasladado al domingo.

Corpus Christi es, pues, tiempo de plegaria, tiempo de adoración del Santísimo Sacramento. Este es su sentido y su justificación esencial, que se expresa en una corta invocación que en latín dice así: «*Adoremus in aeternum Sanctissimum Sacramentum*»; o sea, «Adoremos eternamente el Santísimo Sacramento». Y existe un texto litúrgico —atribuido a santo Tomás de Aquino— que comienza con estas palabras: «*Adoro te devote, latens Deitas / quae sub his figuris ve-*

re latitas / tibi se cor meum totum subiicit / quia te contemplans totum deficit», que en castellano dice: «Te adoro con devoción, Dios escondido, oculto verdaderamente bajo estas apariencias. A Ti se somete mi corazón por completo, porque contemplándote todo falta.»

Y el texto, muy profundo, expresa la imposibilidad de captar con argumentos racionales el misterio de la presencia de Dios en la Eucaristía, suplida sólo por la fe: «Al juzgar de Ti, se equivocan la vista, el gusto y el tacto, pero basta el oído para creer con firmeza; creo todo lo que ha dicho el Hijo de Dios: nada es más verdadero que esta palabra de verdad. En la Cruz se escondía sólo la Divinidad, pero aquí (en el sacramento eucarístico) se esconde también la

humanidad, pero yo creo y confieso ambas cosas, y pido lo que pidió aquel ladrón arrepentido.»

Corpus es también tiempo de solidaridad. Ya la Iglesia antigua unió estrechamente la celebración de la Eucaristía y la ayuda a los pobres, a los necesitados. Por esto mismo, se ha mantenido esta valiosa tradición y el Corpus Christi coincide con el Día de la Caridad. Es el día en que Càritas da cuenta de sus trabajos y pide la ayuda de los cristianos en la colecta que, a favor de las obras de Càritas, se realiza en todos los templos.

Nuestra diócesis ya dispone de una Càritas propia y autónoma con respecto a la de Barcelona, con la que hemos trabajado conjuntamente en estos primeros años de la vida diocesana. Es una colaboración digna de agradecer, que ha redundado en un constante servicio a los pobres. Sigamos trabajando intensamente en los programas que tiene nuestra Càritas. Mi sincera gratitud a cuantos trabajan en ella, a quienes aportan su colaboración como voluntarios y a quienes la hacen posible con sus donativos y ayudas.

Càritas es obra de Iglesia, Càritas es Iglesia. No lo olvidemos nunca.